

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipue desumpta

**Puente, Luis de la
Coloniæ Agrippinæ, 1625**

Circa septimum Præceptum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

siones periculosas, sociosq; perniciosos; nec se præmuniendo remedio Sacramentorum.

4.
Coniugum
peccata.

CONIVGATI peccant, tum non reddendo mutuò debitum coniugale; tum dum reddunt, non seruando modum & circumstantias ad decentiam necessarias; aut si extra ipsum Matrimonij usum tactibus, aut aliter pollutionis periculo se exponunt: aut si inordinatè sese mutuò diligent; aut contrà mutuò se odio prosequantur, nec debito amote inter se agant.

Circa septimum Preceptum.

1.
Iniustitia
peccata.

PRIMVM peccat, qui *reipsa*, quod alienum est, furatur; aut contra iustitiam retinet, aut vendendo, & emendo decipitalium, siue quoad rei substantiam, siue in quantitate, qualitate, aut pretio; in contractibus usurarijs, cambijs iniustis; in simonia, cum Sacrae res pretio aliquo venduntur, aut emuntur; in sacrilegio, cum aliquid ex templo accipitur, aut decimæ debita non soluuntur; quando tributa iusta non penduntur; qui bona alijs communia sibi usurpat; qui, cum aliquid inueniunt, sibi illud seruant, non querentes legitimum Dominum: qui non soluit stipendia; aut mercedē quibus haec debentur & qui cum legitimā accipiat mercedē, non tamen laborat ut par est; & qui cum reuera non sit pauper, talē tamen se fingit, ut eleemosynā accipiat; & qui inter ludendum, colludentem decipit; aut cum eo ludit, qui non habet propria, quæ l*tsu*i exponat; & qui quodvis detrimentū proximi rebus infert, aut iniustâ tententiâ eū dānando, aut votū & suffragiū suū non ei dando, in rebus quas pretendit: cum sitalis dignus & benè meritus. Et vniuersim peccat quicunq; per illicita media, periuria, fraudes, prensationes, lites aliquid habere conatur. & qui nimia tributa & vestigalia subditis imponit.

2.
Avaritia.

DE INDE peccat *avaritia* seu inordinatâ rerum temporalium cupiditate, qua desiderat accipere & retinere aliena, sua verò non distribuere, etiam quando oportet, ob parcitatem & tenacitatem: nominatim verò non dare eleemosynas pauperibus, atiam grauiter indigentibus, cum possit eas commodè largiri; & cum nec mutuò quidem vult dare, etiam in graui necessitate constitutis.

3.
Prodigali-
tas.

TERTIÒ contrà peccat, qui nimia *prodigalitate* facultates suas superflue in pompis mundanis effundit, quæ suprà ipsius statum sunt: ut in coniuijs, vestimentis, lusibus, & nimijs in domo & familia sua expensis: quas pompas ut conseruet, & muruum accipit, & ad usuram, non habens vide fatisfaciat.

4.
Religiosi.

QUI voto paupertatis religiosæ tenentur, peccant, si absque sui Prælati licentia aliquid sibi usurpent, aut alienent, abscondant, aut re ipmis prohibita

Inbita vntantur, aut modo quodam proprietate ex inordinato affectu interiori. Et vniuersim quicunque pretium manusve aliquod accipit ratione officij, aut muneris, quod gratis exercere tenetur; aut si amplius accipiunt, quam à iusta lege sit constitutum: aut denique si lege illis sit prohibitum aliquod munus accipere, & tamen accipiunt.

AD hoc præceptum alia peccata reduci possunt furti spiritualis, ut si quis Deo gloriam auferat, sibi que illam præsuperbia aut inani gloria tribuat; & qui prodigit gratiam, charitatem, & spiritus diuitias ob alicuius mortalis peccati cupiditatem; & qui tempus, quod in Dei seruitio esset expendendum, leuiter & frustra consumit; negligitque debitum soluere, quod pro suis peccatis & gratitudine beneficiorum acceptorum debet.

Circa octauum Præcep:um.

PRIMVM peccat cogitatione, qui temere de proximorum dictis & factis indicat, aut male de illis suspicatur, in peiorum partem, absque sufficienti causa, res eorum interpretando, aut interius alias fraudes contra eos machinando.

VERBO deinde peccat, qui falsum contra proximum dicit testimonium: & nominatim, si id faciat in iudicio accusando, denunciando, aut puniendo innocentem aut defendendo, & patrocinando reo; qui etiam tacet veritatem, ad quam manifestandam tenetur; aut respondet æquiuocè, ut Iudicem decipiatur. Et quicunque dicit perniciosum mendacium in detrimentum animæ, honoris, famæ proximi; & qui quod verum quidem, sed secretum erat, alijs manifestauit; aut si promisisset secretum se seruaturum: & qui delectatur audiendis detractionibus, & murmurationibus aliorum; aut eas non impedit, cum possit: & in ijs omnibus etiam peccatur, de quibus circa quintum præceptum diximus.

TERTIÒ peccatur contra hoc præceptum omnibus dolis & fictionibus, que tendunt ad proximum decipiendum: quales sunt hypocrisis, qua quis querit haberi Sanctus, adulaciones, blanditiæ, & promissiones, quæ ficto animo fuent inania & iocosa mendacia, facetiae, sales, scurrilitates, & omne genus otiosorum verborum.

DENIQVE peccat, qui se ipsum mentiendo infamat, etiam præ timore cruciatuum; aut verum quidē dicendo, sed sine necessitate, & in detrimentum sua familie, aut communitatis, in qua manet aut contraria, querendo ambitiosè honores nimios, & dignitates, quibus aut est indignus, aut prauis medijs, aut in aliorum detrimentum eas querit: usurpando sibi loca potiora, nec reverentiam debitam alijs exhibendo, nec receptos ciuitatis moris seruando.

Munera.

5. Spiritualis iniustitia.

1. Praeum iudicium.

2. Mendacium.

Secretum.

Detractione.

3. Frides verborum.

4. Se infamans aut eleuans.